

ԼՂԻՄ. ԱՐԴՅՈ՞Ք

ՍԱՌՈՒՅՅԸ ՏԵՂԻՑ

ՇԱՐԺՎԵԼ Է

Օգոստոսի 22-ի առավոտյան կոնսակցության Ստեփանակերտի քաղաքային կոմիտեի շենքի հրապարակում համարյա մարդ չկար: Բանավորները գերադասել էին աշխատանքի դուրս գալու անհրաժեշտության մասին վեճերը շարունակել իրենց ձեռնարկություններում: Արցախի լուսատեխնիկների կոլեկտիվի անդամների կեսից ավելին հավաքվել էր «Լույս» արտադրական միավորման էլեկտրատեխնիկական գործարանում: Նույնպիսին էր պատկերը շինանյութերի կամրինատում: Այստեղ նախապատրաստական աշխատանքներ են սկսված: Հաստոցները մասնակիորեն գործի էին դրվել կոնդենսատորի գործարանում:

Ավելի քան եռամսյա ընդմիջումից հետո ստեփանակերտցիները հնարավորություն ստացան օգտվելու կենցաղի ծառայության աշխատողների սպասարկումներից: Այցելուների առջև բացվել են կուլտուր-լուսավորական հիմնարկների, հասարակական սենդի օրյեկտների դռները: Աստիճանաբար թափ են առնում տրանսպորտի աշխատողները, որոնք երեկ ձեռնամուխ էղան աշխատանքին:

Սակայն դեռ շուտ է սասել, որ աշխատանքային ոլիթմը առաջիկա մեկ-երկու օրվա ընթացքում լրիվ կվերականգնվի: Գործադուլի օգտակարության հոգեբանություն-

նը, որը պարմանավորված էր Ղարաբաղի պրոբլեմի լուծման հեռանկարների անորոշությամբ, դեռ մեծամ է կոշիկի, կահույքի և կարի ֆաբրիկաների, արտադրական կամրինատի, որոշ այլ ձեռնարկությունների աշխատավորների մեջ: Պատահական չէ, որ նրանցից շատերը օրվա առաջին կեսից հետո լքեցին իրենց աշխատատեղերը:

Այս բարդ ժամանակներում բընակչության շրջանում բացատրական մեծ աշխատանք են տանում Ազգային խորհրդի անդամները, կուսակցական, խորհրդային, կոմերիտական ակտիվը, ձեռնարկությունների, կազմակերպությունների, հիմնարկների ղեկավարները: Մարդկանց հետ զուլյցները հաճախ տեղի են ունենում ուղղակի քաղաքի փողոցներում: Ստեփանակերտցիները պարտավոր են հասկանալ, որ այսօր չկա ավելի կարևոր խնդիր, քան մարզային կենտրոնի նորմալ կենսագործունեության շուտափուլյթ ապահովումը: Անհրաժեշտ էլությունների բացակայության և աշխատանքին խանգարող մյուս գործոնների վկայակոչումները հիմա օրինաչափ չեն, քանզի հարկադրական պարապուրդները և գործադուլները ամենևին էլ միևնույն բանը չեն:

Ա. ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ

(Արմենպրեսի սեփ. թղթ.)

Ստեփանակերտ